

Bc. Lucie Slivoňová

Jarmil Burghauser – skladatel (Vybraná komorní díla pro dechové nástroje)

Jarmil Burghauser – composer (Selected chamber music works for wind instruments)

Diplomová práce UK FF v Praze, Ústav hudební vědy, Praha 2015, 81 s., notové příklady v textu

Posudek vedoucí práce

Nelze říci, že by Jarmil Burghauser (1921–1997) byl dnes osobností neznámou či zapomenutou. Do hudebního života i povědomí hudební veřejnosti v 2. polovině 20. století se nakonec dostal hlavně díky svým zásluhám o bádání o Antonínu Dvořákovi, svému podílu na prvním souborném vydání Dvořákových děl, jakož i díky své neúnavné činnosti organizátorské a popularizační.

Jeho činnost skladatelská stojí naproti tomu poněkud v pozadí. Když Lucie Slivoňová hledala téma pro svoji magisterskou diplomovou práci s tím, že by chtěla psát o české tvorbě 20. století zaměřené na flétnu a další dechové nástroje, padla nakonec volba právě na skladby Jarmila Burghausera psané pro toto nástrojové obsazení. Uchopení a zpracování tohoto tématu si ovšem vzhledem ke stavu pramenné základny vyžádalo poměrně značné předběžné úsilí, související s vyhledáním potřebných notových a/nebo zvukových pramenů. Ukázalo se totiž, že velká část Burghauserových skladeb – včetně těch, které hledala diplomantka – zůstala nevydána, a jejich autografy a/nebo opisy se dochovaly ve skladatelově pozůstalosti nebo v archivu Českého hudebního fondu, Českého rozhlasu apod. Rovněž dochované nahrávky těchto skladeb jsou nepočtené. Bylo proto nejprve zapotřebí pátrat v uvedených institucích a archivech. Ke studiu notových materiálů a písemností z dosud nezpracované obsáhlé pozůstalosti Jarmila Burghausera, uložené v depozitáři Národního muzea-Českého muzea hudby-Muzea Antonína Dvořáka v Nelahozevsi se přitom diplomantka mohla dostat pouze díky vstřícnosti a pochopení pracovníků této instituce.

Diplomová práce Lucie Slivoňové je rozdělena do pěti částí, pojednávajících nejprve dosavadní skromný stav bádání o Jarmilu Burghauserovi a pramennou základnu k jeho dílu a působení se zaměřením na výše zmíněnou pozůstalost (kap. 1), biografii Jarmila Burghausera (kap. 2) a jeho skladatelský vývoj (kap. 3). Kapitola 4, obsahující kompozičně technické analýzy autorových vybraných komorních skladeb, pak tvoří stěžejní část předkládané práce. Autorka se v ní podrobněji věnuje čtyřem komorním skladbám s flétnou z různých období Burghauserovy tvorby (*Dechový kvintet C dur*, *Deset skic pro sólovou flétnu*, *Jitřní hudba pro flétnu a kytaru* a *Partita pro dvě flény*) a v závěru stručně charakterizuje další Burghauserovy skladby pro podobné obsazení. V poslední kapitole 5 se pak snaží aspoň stručně načrtnout a přiblížit kontext dobové evropské tvorby.

Je samozřejmě otázkou, zdali skladby Jarmila Burghausera vybrané v této práci k bližší analýze jsou dostatečně reprezentativní pro celek autorovy kompoziční tvorby. V každém případě však tyto analýzy přinášejí sondy do autorovy kompoziční práce v různých fázích jeho tvorby, od prvních studijních pokusů až po léta, v nichž svoji skladatelskou činnost ukončil.

Předložená práce Lucie Slivoňové podle mého názoru splňuje všechny požadavky, kladené obvykle na práci diplomní, a může být proto přijata k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: výborně